

Sygn. akt V KO 57/14

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

SSN Jarosław Matras

w sprawie **L. Ś.**

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 listopada 2014 r.,

wystąpienia Sądu Rejonowego w W.

z dnia 30 października 2014 r., sygn. akt II K [...],

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.

UZASADNIENIE

W dniu 7 lutego 2013 r. do Sądu Rejonowego w W. wpłynął akt oskarżenia przeciwko L. Ś., któremu zarzucono dokonanie przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Postępowanie przeciwko oskarżonemu nie toczy się z powodu usprawiedliwionego niestawiennictwa oskarżonego na rozprawie.

Sąd Rejonowy we W. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S., motywując to stwierdzoną niemożnością samodzielnego przyjazdu oskarżonego do W. z powodu choroby.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

L. Ś. zamieszkuje w U.. Z opinii lekarza biegłego sądowego sporządzonej w dniu 23 października 2014 r. wynika, że oskarżony, z powodu stwierdzonych

u niego chorób nie może przybyć do W. i w ogóle podróżować na odległość większą aniżeli 30 km od miejsca zamieszkania. Oskarżony mógłby natomiast stawać przed sądem w pobliżu miejsca zamieszkania, to jest przed Sądem w S.. Biegła stwierdziła w wydanej opinii, że przeszkoda odnośnie samodzielnego przyjazdu oskarżonego wynika z choroby istniejącej od 2001 r., a więc można przypuszczać, że ma charakter długotrwały lub trwały.

Dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k. polega między innymi na tym, aby postępowanie w danej sprawie mogło się toczyć. Jak wynika z okoliczności ustalonych w tej sprawie, postępowanie przeciwko oskarżonemu nie może się toczyć w sądzie właściwym z powodu usprawiedliwionych zaświadczeniami lekarskimi nieobecności oskarżonego, który jednak chce brać udział w postępowaniu. Z opinii biegłej wynika, że nie można wymagać od oskarżonego samodzielnego przyjazdu do W.. Przeszkoda ta ma charakter trwały. W tym stanie rzeczy dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga, aby sprawę przekazać do rozpoznania sądowi, który ma swą siedzibę w pobliżu miejsca zamieszkania oskarżonego, w którym to sądzie, co znowu wynika z opinii biegłej, oskarżony może się stawić i brać udział w postępowaniu.

Z powyższych względów uzasadnionym jest wyjątkowe odstępnie od reguł właściwości miejscowej sądu, ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości.

[aw]